

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru,
Stalna služba u Benkovcu,
Stjepana Radića 10, Benkovac

Poslovni broj: P-1276/2022-40

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, OIB: 78866932443, po sutkinji toga suda Danijeli Števanji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatske šume d.o.o., Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, zastupan po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui iz Zagreba, protiv tuženika OPG Tomislava Ceranje, Benkovac, Zadarska 18, OIB: 12309983086, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave, 23. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Nalaže se tuženiku TOMISLAV CERANJA, Zadarska 18, 23 420 Benkovac, OIB:12309983086, kao nositelju OPG-a, da tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o., Ulica Kneza Branimira 1, Zagreb, OIB: 69693144506 isplati iznos od 41.888,48 kn/ 5.559,56 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 7.099,92 kn/ 942,32 eur od 31.12.2015.;
- na iznos od 7.099,92 kn/ 942,32 eur od 31.12.2016.;
- na iznos od 6.997,84 kn/ 928,77 eur od 31.12.2017.;
- na iznos od 6.997,84 kn/ 928,77 eur od 31.12.2018.;
- na iznos od 6.997,84 kn/ 928,77 eur od 31.12.2019.;
- na iznos od 6.695,12 kn/ 888,60 eur od 31.12.2020.;

do 31.12.2022. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku TOMISLAV CERANJA, Zadarska 18, 23 420 Benkovac, OIB:12309983086, kao nositelju OPG-a, da tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o., Ulica Kneza Branimira 1, Zagreb, OIB: 69693144506 nadoknadi troškove parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate po

stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.“

II. Nalaže se tužitelju na tuženiku nadoknadi parnični trošak ovog postupka u iznosu od 2.000,00 eura, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je uvidom u podatke »ARKOD« evidencije uporabe poljoprivrednog zemljišta tužitelj utvrdio da je tuženik Agenciji za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju (dalje u tekstu: AZPP) dao Izjavu o korištenju poljoprivrednog zemljišta temeljem koje je: - tijekom 2015. godine bio upisan kao korisnik zemljišta u ukupnoj površini od 34 4996 ha tijekom 2016., godine, kao korisnik zemljišta u ukupnoj površini od 35,4996 ha tijekom 2017- godine, kao korisnik zemljišta u ukupnoj površini od 35,4996 ha- tijekom 2018. godine, kao korisnik zemljišta u ukupnoj površini od 349892 ha, - tijekom 2019. godine, kao korisnik zemljišta u ukupnoj površini od 34.9892 ha- tijekom 2020. godine, kao korisnik zemljišta u ukupnoj površini od 33,4756 ha, koje zemljište predstavlja šumsko zemljište u vlasništvu Republike Hrvatske kojim gospodari tužitelj temeljem Zakona o šumama. Tužitelj je koristeći MIBPG (matični identifikacijski broj poljoprivrednog gospodarstva) i podatke dostupne u ARKOD-u usporedio zemljišne čestice u vlasništvu Republike Hrvatske i na temelju toga izradio obračun dugovanja. Činjenica da čestice koje je tuženik koristio predstavljaju šumsko zemljište u vlasništvu Republike Hrvatske kojim, temeljem Zakona o šumama, gospodari tužitelj vidljiva je iz Uvjerenja o pripadnosti šumskogospodarskom planu koje tužitelj dostavlja u prilogu tužbe. Tužitelj napominje da dostavljeno Uvjerenje predstavlja javnu ispravu koja, u smislu čl. 230. st.1. Zakon o parničnom postupku, dokazuje istinitost činjenica koje u njoj navedene. Valjanu pravnu osnovu za korištenje šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske može predstavljati samo ugovor o zakupu. Sukladno Zakonu o šumama i Uredbi o zakupu šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske evidenciju sklopljenih ugovora o zakupu šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske vodi tužitelj kao ovlaštena pravna osoba. Tužitelj je uvidom u svoje evidencije sklopljenih ugovora o zakupu šumskog zemljišta utvrdio da tuženik u razdoblju kada je koristio šumsko zemljište u vlasništvu Republike Hrvatske nije imao sklopljeni ugovor o zakupu za navedeno zemljište slijedom čega je vidljivo da je tuženik isto koristio bez valjanje pravne osnovne, kao nepošteni posjednik. Sukladno Pravilniku o uređivanju šuma tužitelj, kao javni šumoposjednik, čuva šumskogospodarske planove te je stoga ovlašten izdavati potvrde o sadržaju istih, koje predstavljaju javne isprave. Sukladno člancima 16. i 17. Zakona o šumama (NN 68/2018, 115/2018, 98/2019, 32/2020, 145/2020) tj. članku 17 Zakona o šumama (NN 140/2005, 82/2006, 129/2008, 80/2010, 124/2010, 25/2012, 68/2012, 148/2013, 94/2014, 68/2018) tužitelj gospodari šumama u vlasništvu Republike Hrvatske. Gospodarenje šumama, između ostalog, obuhvaća i pravo tužitelja na korištenje šumama u vlasništvu Republike Hrvatske. Svako neovlašteno zaposjedanje i korištenje šuma i šumskih zemljišta zakonom je zabranjeno. Sukladno Uredbi o zakupu šumskog zemljišta u vlasništvu Republike

Hrvatske (NN 76/2014), Uredbi o zakupu šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske (NN 50/2018, 68/2018, 55/2019) te Uredbi o zakupu šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske (NN 55/2019) u slučaju davanja u zakup šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske obveza je zakupoprimalaca da iznos zakupnine uplaćuju na žiro račun tužitelja. Tuženik je zaposjeo šumsko zemljište i koristio ga za obavljanje poljoprivredne djelatnosti bez suglasnosti tužitelja i bez ikakve valjane pravne osnove, što je jasno vidljivo iz činjenice da je pred AZPP davao izjave o korištenju navedenog zemljišta te je istinitost navedenih izjava potvrdio vlastoručnim potpisom odgovorne osobe. Pošto tužitelj temeljem Zakona o šumama ima pravo posjedovanja i gospodarenja šumama u vlasništvu Republike Hrvatske, a temeljem Uredbe o zakupu šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske i pravo raspolaganja zakupninom od tog zemljišta, to je jasno da tužitelj, u odnosu na tuženika koji šumsko zemljište koristi bez ikakve valjane pravne osnove, predstavlja predmnijevanog vlasnika (u smislu čl. 166.st.1. Zakona o vlasništvu). Tuženik je svjestan da nije sklopio ugovor o zakupu šumskog zemljišta koje koristi i da isto koristi u svrhu obavljanja poljoprivredne djelatnosti bez valjane pravne osnove, pa je stoga nepošteni posjednik šumskog zemljišta koje je koristio. Slijedom navedenog tuženik je obavezan šumsko zemljište predati u posjed tužitelju, kao presumiranom vlasniku, te je tužitelju obavezan nadoknaditi sve koristi koje je imao za vrijeme svog posjedovanja. Korist koju je tuženik, kao nepošteni posjednik, imao od korištenja šumskog zemljišta jednaka je najmanje iznosu zakupnine koju bi morao plaćati tužitelju u slučaju da je sklopio ugovor o zakupu šumskog zemljišta. Iznos zakupnine za zakup šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske obračunava se prema posebnom propisu kojim se uređuje naknada za prenesena i ograničena prava na šumi i šumskom zemljištu. Zakupnina za korištenje šumskog zemljišta u svrhu pašarenja i sl. utvrđena je u iznosu od 0,02 kn/m² godišnje. Tuženik je sa 2020. godinom prestao koristiti predmetne čestice šumskog zemljišta tj. više nije evidentiran u ARKOD evidencijama kao njihov korisnik. Međutim tuženik je, neovisno o navedenom, dužan tužitelju naknaditi sve koristi koje je imao za vrijeme svog posjedovanja šumskog zemljišta bez valjane pravne osnove, a zastara tog zahtjeva teče od povrata posjeda (sukladno čl. 165. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima) te još nije nastupila. Tužitelj je pozvao tuženika da nastalo dugovanje podmiri mirnim putem, no tuženik dostavljenom pozivu nije udovoljio.

2. U dogovoru na tužbu tuženik navodi da se protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu. Tužitelj kao glavni tužbeni zahtjev ističe potraživanje u iznosu od 41.888,48 kn s pripadajućom zateznom kamatom i vraćanje u posjed. Tužitelj ističe kako je tuženik zaposjeo šumsko zemljište i koristio ga bez suglasnosti tužitelja, te bez ikakve pravne osnove. Tužitelj smatra da zbog toga ima pravo na najmanji iznos zakupnine koji bi tuženik morao plaćati u slučaju da je sklopio ugovor o zakupu šumskog zemljišta. Tužitelj svoje potraživanje temelji na „Obračunu naknade za korištenje bez pravne osnove“ od dana 18. svibnja 2021. klasa ST/21-01/1435, ur.broj.: 15-00-06/01-21-02. Kako proizlazi iz tužbe, tužitelj nadalje spomenuti „Obračun“ temelji na „Odluci o načinu obračuna i naplate naknade dosadašnjeg korištenja šumskog zemljišta u ARKOD sustavu bez pravne osnove“ od 06.11.2019. Klasa: : DIR/19-01/2465, ur.broj: 00-02-03/6-19-21. Međutim, „Odluka o načinu obračuna“, koji je služila kao pravna osnova „Obračuna“, je stavljen van snage novom „Odlukom o pokretanju postupka s osnove korištenja šumskog zemljišta evidentiranog u ARKOD sustavu bez valjane

pravne osnove za cjelokupno razdoblje korištenja tog zemljišta, prijašnjeg protupravnog prisvajanja i drugih protupravnih radnji, klasa: DIR/19-01/2465, urbroj: 00-07-01/01-20/57 od 23. listopada 2020.“ Naime, spomenuta odluka kaže: S obzirom kako je pravna osnova „Obračuna“ u vrijeme njegova izdavanja (18. svibnja 2021.) bila van snage, „Obračun“ je nezakonito donesen. Nadalje, i navedeno potraživanje je bez valjane pravne osnove, te se ne može dosuditi u korist tužitelja. Tužitelj ovakvim postupanjem krši načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) koji obvezuje sva javnopravna tijela u njihovu postupanju. Također, „Odluka o načinu obračuna“ i da je bila na snazi u vrijeme donošenja obračuna, ne bi bila valjana. Naime, odluka je donesena temeljem čl. 4. st. 5. spomenute Uredbe o zakupu šumskog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske (NN 55/19.) koja glasi „Šumsko zemljište se može, u svrhu pašarenja, dati u zakup ili kratkoročni zakup samo osobi koja je upisana u Upisnik poljoprivrednika te koja je vlasnik ili posjednik stoke.“ Ova odredba ni na koji način ne ovlašćuje Hrvatske šume na donošenje „Odluka o načinu obračuna“ i obračunavanje spomenutog potraživanja. Što za posljedicu ima to da tužitelj nije ovlašten potraživati utuženi iznos od tuženika. Da je tome tako proizlazi iz shvaćanja koje je zauzeo Visoki upravni sud u presudi Usoz-62/21-7: Prema ocjeni ovoga Suda, navedena odredba Uredbe nije valjana pravna osnova za donošenje osporene Odluke.“ Dakle Visoki upravni sud RH je zauzeo stajalište kako citirana odredba Uredbe nije valjan pravni temelj za donošenje „Odluke o načinu obračuna“ što za posljedicu ima da tužitelj nema pravo i nije ovlašten potraživati utuženi iznos. Hrvatske šume kao javni šumoposjednik nisu dale u zakup predmetno šumsko zemljište, pa prema tome nisu ovlaštene potraživati zakupninu, a niti su vlasnik šumskog zemljišta da bi potraživanje izvodili iz zakona kojima se uređuju vlasnički odnosi. Navedeno za posljedicu ima da Hrvatske šume nisu ni na koji način aktivno legitimirane u ovoj parnici. Da je tome tako govori i čl. 8 st. 5. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17) koji propisuje; „Koristi pripadaju onome kome pripada i stvar ili pravo koje ih donosi, ako na posebnom pravnom temelju ne pripadaju kome drugome. Tko se na postojanje takva pravnoga temelja poziva, treba ga i dokazati.“ Prema tome, pošto Hrvatske šume d.o.o. nisu vlasnik šumskog zemljišta, a niti imaju poseban pravni temelj po kojem im pripada predmetno potraživanje, jasno je kako u ovoj parnici nisu aktivno legitimirane zahtijevati predmetno potraživanje. Zbog svega do sada navedenog predlaže se naslovnom sudu odbiti tužbeni zahtjev, i nalaže se tužitelju naknaditi parnični trošak tuženiku u cijelosti.

3. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze uvidom u Odluku o načinu obračuna i naplate dosadašnje korištenja šumskog zemljišta evidentiranog u ARKOD sustav bez valjane pravne osnove (l.s. 7- 8), dopis Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstva i ruralnog razvoja od 14. rujna 2021. (l.s. 9-20), dopis Agencije za plaćanje u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju od 6. veljače 2023. (l.s. 31-35), zapisnici o evidenciji uporabe poljoprivrednog zemljišta od 3. siječnja 2011., 9. lipnja 2017., 11. svibnja 2018., Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju (l.s. 37-44), Izvješće o provedenom ažuriranju od 17. siječnja 2019. (l.s. 45-47), Izvješće o provedenom ažuriranju od 24. ožujka 2016. (l.s. 48- 50), lista Zahtjeva za potporu za 2018., 2019., 2020., (l.s. 51 -97), nalaz i mišljenje vještaka geometra Frane Vlatkovića od 29. prosinca 2025. (l.s. 185).

4. Tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je neosnovan.

5. Predmet ovog parničnog postupka je zahtjev tužitelja prema tuženiku radi naplate za korištenje poljoprivrednog zemljišta u periodu od 2015. do 2020. godine, a koje zemljište predstavlja šumsko zemljište u vlasništvu Republike Hrvatske kojim gospodari tužitelj na temelju Zakona o šumama, u iznosu od 41.888,48 kuna / 5.559,56 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Tužitelj svoj tužbeni zahtjev temelji na „Obračunu naknade za korištenje bez pravne osnove od dana 18. svibnja 2021., klasa ST/21-01/1435, ur. broj: 15-00-06/01-21-02.

6. Temeljem dokumentacije u spisu predmeta utvrđeno je :

-da je tužitelj obračunao tuženiku naknadu za bespravno korištenje dijela kat. čest. 2150/2, 2150 i 2077 k.o. Lepuri u periodu od 1.1.2015. do 31. 12. 2020. godine, u ukupnom iznosu od 41.888,48 kuna odnosno 5.559,56 eura i to 2015. za površinu od 35 4996 ha, za 2016. površinu od 35 4996 ha, za 2017. površinu od 34 9892 ha, za 2018 površinu 34 9892 ha, za 2019. površinu od 34 9892 ha, te za 2020., površinu od 22 4756 ha,

- da naknadu potražuje na temelju Odluke o način obračuna i naplate dosadašnjeg korištenja šumskog zemljišta evidentiranog u ARKOD sustavu bez valjane pravne osnove,

- da je tuženik dopisom tužitelja od 18. svibnja 2021. bio pozvan na uplatu utuženog iznosa temeljem obračuna naknade za korištenje šumskog zemljišta bez pravne osnove u razdoblju od 2015. do 2020. godine u utuženom iznosu,

- da se na dijelu kat. čestice 2150/2 i 2077 k.o. Lepuri nalaze ARKOD parcele ID 2520897 i 2520993 evidentirane dana 3. siječnja 2011. godine i ARKOD parcela ID 3520638 evidentirana dana 9. lipnja 2017. sukladno tada važećom Pravilniku o evidenciji uporabe poljoprivrednog zemljišta a sve pri OPG Ceranja Tomislav MIBPG 171335, te se i danas nalaze u ARKOD evidenciji,

- da kat. čest. 2150 k.o. Lepuri ne postoji u katastarskom operatu, te za istu nema ARKOD podataka,

- da dijelovi utuženih kat. čestica k.o. Lepuri prošli kroz postupak izvanredne revizije tako kat. čest. 2150/2 k.o. Lepuri a nakon izvanredne revizije za k.o. Lepuri površine 79775 m², obuhvaćena Izvanrednom revizijom Programa gospodarenje za gospodarsku jedinicu „Bukovičko Polje“ za razdoblje od 1.1.2014. do 31. 12. 2023. Isto tako dio kat. čest. obuhvaćen je dio kat. čest. 2150/1 k.o. Lepuri s površinom od 459018 m², obuhvaćena je Izvanrednom revizijom Programa gospodarenja za gospodarsku jedinicu „Razdoblje“ za razdoblje od 1.1.2013. do 31. 12. 2022. , Na koncu i dio kat. čest. 2077 k.o. Lepuri površine 23612 m², obuhvaćena je Izvanrednom revizijom Programa gospodarenja za gospodarsku jedinicu „Razdoblje“ za razdoblje od 1.1.2013. do 31.12.2023,

- da dio predmetnih nekretnina nije uključen u šumskogospodarski plan nakon postupka izvanredne revizije, a koji plan predstavlja temelj aktivne legitimacije tužitelja,

- da je OPG Ceranja Tomislav MIBPG 171335 podnio Jedinstvene zahtjeve za potporu u razdoblju od 2018. do 2020. za poljoprivredne djelatnosti koje je obavljao na predmetnim ARKOD česticama,

7. Uviđaj na licu mjesta nije se odradio s obzirom na veliku površinu predmetnih nekretnina, te se iste nisu mogle na terenu niti pokazati, zbog čega je tužitelju naloženo da dostavi koordinate, odnosno lomne točke dijela nekretnina za nekretnine koju tužitelj navodi u tužbi, odnosno koje tuženik koristi. Nakon dostavljenih koordinata od strane tužitelja vještak geodetske struke Frane Vlatković izradio je skicu za predmetne kat. čestice, te je na istoj označio površine utuženih čestica (l.s. 185), a na koju skicu stranke nisu imale prigovora.

8. Tuženik je iskazao da se javio na javni natječaj koji je objavila Vlada Republike Hrvatske za korištenje zemljišta na području sela Lepuri, do tih zemljišta država je došla tako da je izvlastila ranije posjednike tih zemljišta, na tom natječaju da je on prošao te dobio čestice na korištenje, ne zna točan broj čestica ali navodi da su to te iz tužbe. Nadalje navodi da je on te nekretnine uzeo radi ispaše te da je koristio samo jedan manji dio, sjeverni dio te nekretnine jer na tom području ima dosta vukova. Navodi da je izgradio jednu štalu u kojoj sam držao to svoje blago, a držao je ovce i koze. Ugovor o koncesiji da je sklopio 2008. te da je ovo područje koristio do 2017. kada je došlo do velikog požara na ovom području te su ove nekretnine izgorjele na način da je ostao samo kamen te mu iste nisu služile za ispašu. Tvrdi da je 2019. dobio predmetnu tužbu i kojom ga se tereti za zadnje četiri godine za pašarinu za ovo zemljište međutim može kazati da ga on nije koristio upravo zbog požara, a on da je ugovor o koncesiji sklopio međutim u istom nije bila naznačena naknada za korištenje tog zemljišta niti je njemu od strane države došla ikakva naknada za korištenje tog zemljišta. Da bi bio korisnik ovoga zemljišta morao je imati stoku te se tako i prijavio u agenciju ARCOD radi primanja poticaja. Navodi da obračunske liste od strane šuma za naplatu naknade za korištenje ovog zemljišta dobio tek nakon podnesene tužbe. Ovo zemljište koje on koristim je u jednom sjevernom dijelu iskoristivo za poljoprivredu a ovaj drugi dio gdje je krš sa niskim raslinjem ne predstavlja šumu. Navodi da je dobivao poticaje za zemljište, te da je to iskorišteno za stoku koju je morao imati kako bi opravdao površinu koju je dobio u koncesiju.

9. Tužitelj svoju aktivnu legitimaciju, temelji na tvrdnji da sukladno odredbama članaka 16. i 17. Zakona o šumama ("Narodne novine" broj 68/18, 115/18, 98/19, 32/20 i 145/20; dalje ZŠ), odnosno kako šumama i šumskim zemljištem u vlasništvu Republike Hrvatske gospodari javni šumoposjednik, pravna osoba od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku i da je naziv javnog šumoposjednika "Hrvatske šume društvo s ograničenom odgovornošću".

10. Prema tome, tužitelj je u smislu odredaba članaka 16. i 17. ZŠ ovlašten tražiti predmetnu isplatu, ali samo pod uvjetom ako dokaže da se radi o šumskom zemljištu kojim gospodari tužitelj, te da tuženik neovlašteno, odnosno bez pravne osnove drži u posjedu šumsko zemljište u određenoj površini kojim gospodari tužitelj.

11. U tom smislu ukazuje se i na odredbu članka 61. stavka 4. ZŠ kojom je propisano da naknada u postupcima osnivanja služnosti na šumi i šumskom zemljištu i davanja u zakup šumskog zemljišta, u vlasništvu Republike Hrvatske, pripada javnom šumoposjedniku.

12. Iz dostavljene potvrde tužitelja proizlazi da su dijelovi utuženih kat. čestica k.o. Lepuri prošli kroz postupak izvanredne revizije tako kat. čest. 2150/2 k.o. Lepuri a nakon izvanredne revizije za k.o. Lepuri površine 79775 m², obuhvaćena Izvanrednom revizijom Programa gospodarenje za gospodarsku jedinicu „Bukovičko Polje“ za razdoblje od 1.1.2014. do 31.12.2023. Isto tako dio kat. čest. obuhvaćen je dio kat. čest. 2150/1 k.o. Lepuri s površinom od 459018 m², obuhvaćena je Izvanrednom revizijom Programa gospodarenja za gospodarsku jedinicu „Razdoblje“ za razdoblje od 1.1.2013. do 31.12.2022., Na koncu i dio kat. čest. 2077 k.o. Lepuri površine 3612 m², obuhvaćena je Izvanrednom revizijom Programa gospodarenja za gospodarsku jedinicu „Razdoblje“ za razdoblje od 1.1.2013. do 31.12.2023,

13. Tako je iz gore navedene potvrde razvidno da su utužene čestice prošle kroz postupak izvanredne revizije, pa je valjalo zaključiti da dio predmetnih nekretnina nije uključen u šumogospodarski plana nakon postupka izvanredne revizije, a koji plan predstavlja temelj aktivne legitimacije tužitelja.

14. Naime, tužitelj ima aktivnu legitimaciju jedino kao javni šumoposjednik u smislu odredaba članak 16. i 17. ZŠ, a iz navedenog slijedi da utužene kat. čestice 2150/2 2077 i 2150/1 sve k.o. Lepuri nisu u cijelosti uključene u šumogospodarski plan, time da je na tužitelju bio teret dokaza je li dio predmetne nekretnine od koji tuženik navodno bespravno drži u posjedu uključen u šumskogospodarski plan, a što tužitelj nije dokazao s obzirom da nisu dostavljene isprave ili planovi iz kojih bi bilo razvidno kojim točno dijelom predmetne nekretnine gospodari tužitelj, ali kao što je prethodno navedeno tužitelj nije dokazao ni koji to konkretni dio predmetnih nekretnina bespravno koristi tuženi, jer ničim nije opravdao površinu koju je naveo u obračunu naknade za korištenje šumskog zemljišta bez pravne osnove.

15. S navedenim treba u vezu dovesti i podatke i dokumentaciju odnosno zapisnike o evidenciji uporabe poljoprivrednog zemljišta za 2015., 2016., 2017., 2018., 2019. i 2020. Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju (l.s.31-44), a iz kojih slijedi da su dijelovi predmetnih kat. čest. 2150/2 i 2077 k.o. Lepu nalaze ARKOD parcele ID 2520897 i 2520993 evidentirane 3. siječnja 2011. sukladno tada važećom Pravilniku o evidenciji uporabe poljoprivrednog zemljišta i ARKOD parcela ID 3520638 evidentirana dana 9. lipnja 2017. sukladno tada važećem Pravilniku o evidenciji uporabe poljoprivrednog zemljišta a sve pri OPG Ceranja Tomislav te da se i danas nalaze u ARKOD evidenciji, jer iz te dokumentacije proizlazi da tužitelj koristi poljoprivredno zemljište u površini koja je znatno manja od one koju tužitelj navodi u tužbi.

16. Premda je stranački iskaz tuženika većim dijelom usmjeren ka tome da predmetno zemljište nije niti koristio zbog požara koji se dogodio, te mu isto nije služilo za svrhu zbog kojeg je isto uzeo, kao i na izbjegavanje plaćanja obaveza, što nije relevantno za donošenje odluku u ovoj pravnoj stvari s obzirom na nedostatak aktivne legitimacije, jer tužitelj ovim postupkom nije dokazao kojim točnom dijelom utuženih nekretnina gospodari kao šumoposjednik, ali i činjenice da se tužba temelji na evidenciji ARKODA koja evidentira isključivo poljoprivredno zemljište, te raspolaganjima javne ustanove Agencije za poljoprivredno zemljište.

16.1. Pored navedenog, tužitelj ne može tražiti naknadu za cijelu kat. česticu ako je dio nje evidentiran i korišten kao poljoprivredno zemljište. Tako je za pravilno utvrđenje naknade i osnovanost tužbenog zahtjeva nužno bilo precizno razgraničiti i dokazati koje dijelove katastarskih čestica tuženik koristi kao šumsko, a koje kao poljoprivredno zemljište uzimajući u obzir evidenciju ARKOD-a i zapisnike o uporabi zemljišta.

16.2. S obzirom da ovim postupkom tužitelj nije uspio dokazati koje dijelove utuženih kat. čestica tuženik koristi, odnosno da li koristi šumsko zemljište kojim gospodari tužitelj kao šumoposjednik, slijedom svega gore navedenog, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao u izreci presude.

17. Odluka o troškovima postupka je donesena na temelju odredbe članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08-ispr., 57/11, 148/11- proč. tekst., 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23), te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa).

17.1. Tuženiku, zastupanom po punomoćniku iz reda odvjetnika, su kao potrebni priznati slijedeći troškovi: 100 bodova za sastav odgovora na tužbu T.br. 8. st. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima od 17.1.2023., 18.3.2025., 12.6.2025., 11.6.2026., te za sastav podnesaka od po 100 bodova sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, te za sastav podnesaka od 11.5.2023., 7.3.2025. i 10.2.2026. od po 100 bodova, sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, što zbrojeno i pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54. Tarife iznos 1.600,00 eura, te uvećano za pdv od 25 % ukupno iznosi 2.000,00 eura.

Benkovac, 23. srpnja 2026.

S u t k i n j a
Danijela Števanja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnim Županijskim sudovima, (čl.4. i 5. Zakona o područjima i sjedištima sudova – "Narodne novine" 128/14) pisano u tri jednaka primjerka.

DNA:

Tužitelju, po pun.

Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088b-22ceb**

Kontrolni broj: **0768c-1ad24-7c51f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.